

[Grønning.]

maaske være rimeligt, om Staten for at undgaa væsentlig Prisstigning lempede lidt paa den hidtidige Afgift.

Det er mit Haab, at Sommerens Produktion vil kunne tillade Opretholdelsen af de nuværende Sukkerrationer i det kommende Aar, og at der maa blive Raad til baade i indeværende Sommer og til næste Aar at tildele Husmødrene en rundelig Ekstraration til Syltning. Skal Havernes Produktion kunne udnyttes i fuldt Maal, særlig til Vinterbrug, er det nødvendigt, at der gives et ekstra Tillæg til Syltebrug, og jeg henstiller til den højtærede Handelsminister at overveje Muligheden herfor til Gavn for Udnyttelsen af vor Bærfrugt og til Glæde for Husmødrene.

Med disse Ord skal jeg paa mit Partis Vegne anbefale Lovforslaget til Vedtagelse her i Folketinget.

A. M. Hansen: Lovforslaget tager jo Sigte paa at opretholde en Sukkerordning væsentlig efter de samme Principper, som er fulgt i Sukkerordningerne siden 1932. Der er i Lovforslaget tre Ting, som særlig paakalder Interesse, nemlig Sukkerroearealernes Udvidelse, Roeprisens stærke Stigning og Muligheden for at undgaa en Stigning i Sukkerprisen paa Hjemmemarkedet.

Den foreslaaede Udvidelse af Arealet er utvivlsomt stærkt begrundet. Det har vist sig, at vor Overskudsproduktion af Sukker under de nu herskende Forhold er af stor Betydning for os. Ikke alene er det en stor Tilfredsstillelse for os, at vi kan forsyne Finland og Norge med dette vigtige næringsmiddel, men vor Sukkereksport sætter os ogsaa i Stand til at fremskaffe uundværlige Raavarer fra disse Lande. Da man tilmed maa imødesee en Mulighed for Nedgang i Udbyttet pr. Arealenhed paa Grund af manglende Gødningstoffer, vil det være af stor Betydning, at den paataenkte Udvidelse helt og fuldt træder i Kraft. Der er endnu enkelte Landmænd i Sukkerroeegnene, som i tidligere Aar forgæves har søgt om Dyrkingstilladelse. Jeg haaber, at den højtærede Ministers Udtalelser maa forstaas saaledes, at der virkelig i Aar vil være Mulighed for, at disse Landmænd vil kunne komme i Betragtning, selv om der er givet de gamle Dyrkere Fortrinsret.

Vedrørende Roeprisen, som efter Lovforslaget er sat til 410 Øre pr. Dobbeltcentner, maa det erkendes, at det er en voldsom Stigning fra de 289 Øre i Fjor. Da vi i 1932 begyndte med Lovgivningen om Sukkerordningerne, blev Prisen sat til 180

Øre. Derfra er den i de forløbne Aar steget jævnt gennem 190, 210 og 220 for saa i 1940 at stige til 289. Prisen i Aar paa 410 Øre maa siges at være tilfredsstillende for Dyrkerne, i Særdeleshed naar der tages Hensyn til, at Sukkerroedyrkingen i tidligere Aar i Forhold til Kornhøsten og andre Afgroeder har været lønnende, endog godt lønnende. Der er vel ikke stort at sige til den foreslaaede Pris, naar henses til de Kornpriser, der er gældende, og naar henses til Betydningen af at fremskaffe Sukker til Eksport.

Der er imidlertid en anden Side af Medaillen, nemlig Sukkerpriserne, og den maa ikke lades upaaagtet. Under Sukkerordningerne i de forløbne Aar fra 1932 er Melisprisen steget fra 32,5 Øre til de 40 Øre pr. kg, som den nu er. Størst var Stigningen i Fjor, da Prisen sattes op fra 36 Øre til 40 Øre. Denne Prisstigning paa Sukkeret var jo, saa længe Mulighed for Eksport af Sukker var udelukket, en nødvendig Følge af Stigningen i Roeprisen. Anderledes stiller Sagen sig nu, da Eksport endog til særdeles gode Priser er mulig.

Sukkeret er her i vort Land i den Grad gaet ind som et Grundelement i Befolkningens Ernæring, at det vil være af stor Betydning at holde Sukkerprisen nede. Jeg er derfor meget tilfreds med, at der ingen Stigning er foreslaaet her i Lovforslaget, og haaber, det maa lykkes fremdeles at undgaa en Stigning. Jeg er enig med den højtærede Minister i, at Spørgsmaalet ikke kan besvares i Dag, da der er for mange ubekendte Størrelser i det Regnestykke, men jeg regner med, at man i det Udvalg, der sikkert vil komme, kan faa Oplysninger om forskellige Faktorer, der kan være medvirkende til at holde Prisen nede. Jeg savner f. Eks. Oplysning om den Overenskomst, jeg formoder maa være truffet eller skal træffes mellem den højtærede Minister og De danske Sukkerfabrikker. Jeg haaber, at der i det kommende Udvalg vil blive Lejlighed til at faa Oplysninger om alle disse Forhold, der jo spiller ind, naar Priserne paa Melis skal fastsættes for Hjemmemarkedets Vedkommende, men jeg har forstaaet Ministeren saaledes, at han vil sætte alt ind paa at undgaa Prisstigningen paa dette for Befolkningen saare vigtige Fødemiddel, og dertil skal den højtærede Minister finde fuld Tilslutning fra mit Parti.

Ud fra disse Betragtninger kan jeg tilsige mit Partis Medvirken til en hurtig og velvillig Behandling af dette Lovforslag.

Hartel: Egentlig vilde jeg have rettet en Bebrejdelse til Ministeren, fordi dette